

Cova de la Miranda

Capellades

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Cingle del Capelló
Emplaçament Cingle del Capelló
Alçada: 300

Coordenades:

Latitud: 41.53078
Longitud: 1.69133
UTM Est (X): 390825
UTM Nord (Y): 4598508

Classificació

Número de fitxa 08044 - 5
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Edats dels Metalls
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Durant la realització de la Carta Arqueològica de l'Anoia (1984) la visita a l'indret no va permetre apreciar cap evidència material.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL, PGOU 1986
Número inventari 7636
Generalitat i altres inventaris
Accés Difícil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Capellades. C/ Ramon Godó, 9. 08786 CAPELLADES
Autoria de la fitxa Juan Garcia Targa
Data de registre de la fitxa: dj., 29/10/2015 - 01:00

Descripció

S'accedeix grimpant per la cinglera per les irregularitats del travertí i es localitza en un lloc difícil uns 15 metres damunt del camí. Explorada 1905 per Amador Romaní esmentant restes diverses: òssies humanes, sílex i ceràmica sense especificar. Així mateix va efectuar dos cales, una al sector del pou i l'altra a la coveta.

A la cala del pou va distingir cinc capes assolint una fondària de 2.50 metres. La més superficial amb restes de teula romana, i les successives amb presència de restes lítiques diverses.

Durant la realització de la Carta Arqueològica de l'Anoia (1984) la visita a l'indret no va permetre apreciar cap evidència material. Per les característiques topogràfiques i per semblances a altres jaciments, es va considerar com a cova sepulcral col·lectiva, de l'Edat del Bronze, segons les perioditzacions de l'IPAC, 2009. (1800-650 ?). Amador Romaní la situa com a Cova Neolítica.

Història

Explorada 1905 per Amador Romaní esmentant restes diverses: òssies humanes, sílex i ceràmica diversa sense concretar. Així mateix va efectuar dos cales, una al sector del pou i l'altra a la coveta.

A la cala del pou va distingir cinc capes assolint una fondària de 2.50 metres. La més superficial amb restes de teula romana, i les successives amb presència de restes lítiques diverses.

Bibliografia

ALMAGRO BOSCH, M; SERRA RAFOLS, J de C; COLOMINAS ROCA, J. 1945. Carta Arqueológica de España. Barcelona. Madrid.

ROVIRA VIRGILI, Antoni. 1922/1934. Historia de Catalunya. Barcelona. Vol. I

VIDAL, L.M. 1911-1912. "Abric Romaní. Estació Agut, Cova de l'Or o dels Encantats". Anuari de l'Institut d'Estudis Catalans. Vol 4. Barcelona

